εθνικού οργάνου, είτε σε επίπεδο εισπράξεως των εσόδων που προορίζονται για το ΕΓΤΠΕ, είτε σε επίπεδο δαπανών χρηματοδοτουμένων από το εν λόγω κοινοτικό ταμείο.

2. Η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων της υπερασπίσεως δεν επιβάλλει, κατά τη λήψη των αποφάσεων περί μηνιαίων προκαταβολών έναντι δαπανών χρηματοδοτουμένων από το ΕΓΤΠΕ, την τήρηση της περίπλοκης διαδικασίας η οποία εφαρμόζεται κατά την ετήσια εκκαθάριση των εθνικών λογαριασμών· αρκεί, προς πλήρωση της προϋποθέσεως αυτής, η απόφαση να λαμβάνεται αφού προηγουμένως δόθηκε στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος η δυνατότητα να αναπτύξει την άποψή του. Πράγματι, οι εν λόγω αποφάσεις έχουν μεταβατικό και προσωρινό χαρακτήρα και δεν προδικάζουν την τελική και αμετάκλητη απόφαση περί εκκαθαρίσεως των ετησίων λογαριασμών, η οποία και μόνο καθορίζει, κατά τρόπο αμετάκλητο, την οικονομική θέση του κράτους μέλους έναντι του ΕΓΤΠΕ.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ
στην υπόθεση C-346/89 *

I — Πραγματικά περιστατικά

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93), προβλέπει, στα άρθρα 1, παράγραφος 2, 2 και 3, ότι το Τμήμα Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (στο εξής: ΕΓΤΠΕ) χρηματοδοτεί τις επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τρίτες χώρες καθώς και τις παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών.

Στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού ορίζεται ότι η Επιτροπή θέτει στη διάθεση των κρατών μελών τις αναγκαίες πιστώσεις για την πραγματοποίηση των πληρωμών.

Κατά την παράγραφο 2, τρίτο εδάφιο, του εν λόγω άρθρου, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3183/87 του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1987, για τη θέσπιση ιδιαιτέρων κανόνων σχετικά με τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 304, σ. 1), και τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2048/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 (ΕΕ L 185, σ. 1),

« Εν τούτοις, μετά την εξάντληση των πιστώσεων που έχουν εγκριθεί για το ΕΓΤΠΕ, τμήμα " εγγυήσεων ", για το οικονομικό έτος 1987 (...) οι χρηματικοί πόροι που προορίζονται να καλύψουν τις δαπάνες που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, συγκεντρώνονται από τα κράτη μέλη σε συνάρτηση με τις ανάγκες των υπηρεσιών πληρωμής. »

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Στο άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α, του κανονισμού 729/70 προβλέπεται ότι η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή του Ταμείου, αποφασίζει στην αρχή του έτους τη χορήγηση προκαταβολής και κατά τη διάρκεια του έτους τη χορήγηση συμπληρωματικών καταβολών. Κατά το τελευταίο εδάφιο του εν λόγω άρθρου, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 3183/87 και τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2048/88,

« Από τον Ιανουάριο 1988, η Επιτροπή αποφασίζει μόνο σχετικά με τη χορήγηση των μηνιαίων προκαταβολών για την ανάληψη δαπανών που πραγματοποιούνται με τα χρηματοδοτικά μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο (...) »

Στην παράγραφο 2, σημείο β, του ιδίου άρθρου 5, προβλέπεται η σύσταση συστήματος ετησίας εκκαθαρίσεως των λογαριασμών των εθνικών υπηρεσιών και οργανισμών· οι λεπτομέρειες του συστήματος αυτού καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1723/72 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1972, περί εκκαθαρίσεως λογαριασμών για το ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/008, σ. 115).

Ο τρόπος πληρωμής των μηνιαίων προκαταβολών καθορίζεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2776/88 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 1988, για τα στοιχεία που πρέπει να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη για την ανάληψη των δαπανών που χρηματοδοτούνται στα πλαίσια του συστήματος εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ (ΕΕ L 249, σ. 9), με τον οποίο αντικαταστάθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3184/83 της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 1983, περί του συστήματος των προκαταβολών για τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ (ΕΕ L 320, σ. 1).

Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού,

« Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν με τηλεαντίγραφο στην Επιτροπή, το αργότερο τη δεύτερη εργάσιμη ημέρα κάθε εβδομάδας, το συνολικό ποσό των δαπανών που καταβλήθηκαν από την αρχή του μήνα μέχρι το τέλος της προηγούμενης εβδομάδας. »

Κατά την παράγραφο 5 του ιδίου άρθρου,

« Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν κάθε μήνα στην Επιτροπή σε τρία αντίτυπα και το αργότερο στις 20 κάθε μηνός φάκελο στοιχείων που προορίζονται για την ανάληψη από τον κοινοτικό προϋπολογισμό των δαπανών που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου μήνα. »

Στο άρθρο 4, παράγραφος 1, προβλέπεται ότι η Επιτροπή καταβάλλει, βάσει των στοιχείων που έχουν διαβιβαστεί, τις μηνιαίες προκαταβολές. Κατά την παράγραφο 2, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω άρθρου,

« (...) η Επιτροπή, μετά από συνεννόηση με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, μπορεί να καθυστερήσει τη χορήγηση των προκαταβολών στα κράτη μέλη των οποίων οι ανακοινώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 έφθασαν με καθυστέρηση ή περιέχουν σημεία για τα οποία υπάρχει διαφωνία και για τα οποία απαιτούνται συμπληρωματικές διευκρινίσεις ».

Στο άρθρο 9, παράγραφος 1, διευκρινίζεται ότι οι δαπάνες οι οποίες δηλώνονται για ένα μήνα πρέπει να αντιστοιχούν στις πληρωμές και εισπράξεις που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια του μήνα αυτού.

Στην απόφαση 88/377/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, τη σχετική με τη δημοσιονομική πειθαρχία (ΕΕ L 185, σ. 29),

προβλέπεται, στο άρθρο 6, ότι η Επιτροπή καθιερώνει ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης, σχετικά με την πορεία των δαπανών του ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων· η Επιτροπή χρησιμοποιεί τα διαχειριστικά μέσα που διαθέτει, όταν ο ρυθμός εξέλιξης των δαπανών υπερβαίνει τον αναμενόμενο ή υπάρχει κίνδυνος να τον υπερβεί για κάθε κεφάλαιο του προϋπολογισμού του ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων.

Ο δημοσιονομικός κανονισμός της 21ης Δεκεμβρίου 1977, που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 77), προβλέπει, στο άρθρο 97, το οποίο αφορά την ανάληψη των δαπανών και τον καταλογισμό τους στο ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων, ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών που προβλέπει ο κανονισμός 729/70. Στο άρθρο 99 του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2049/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988 (ΕΕ L 185, σ. 3), τονίζεται ότι η διαδικασία εκκαθαρίσεως των λογαριασμών, που προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού 729/70, αποβλέπει στον καθορισμό του ύψους των δαπανών που αναγνωρίζονται ως επιβαρύνουσες τον ΕΓΤΠΕ.

Στο άρθρο 7 της εν λόγω αποφάσεως τονίζεται ότι η πληρωμή των μηνιαίων προκαταβολών του ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων, πραγματοποιείται βάσει των στοιχείων που παρέχουν τα κράτη μέλη.

2. Με τηλετύπημα της 28ης Ιουλίου 1989, η Επιτροπή ειδοποίησε τα κράτη μέλη ότι, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος (ΕΕ L 139, σ. 12), οι εισφορές που εισπράττονται στο πλαίσιο του συστήματος γαλακτοκομικών ποσοστώσεων κατά την περίοδο των 12 παρελθόντων μηνών, δηλαδή για την περίοδο εμπορίας 1988/1989, έπρεπε να τακτοποιηθούν λογιστικώς το βραδύτερο μέχρι της 30ής Ιουνίου 1989.

3. Κρίνοντας ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέλειψε να προβεί στην είσπραξη ορισμένων εισφορών κατά την περίοδο εμπορίας 1988/1989 και να καταβάλει τα αντίστοιχα ποσά πριν από την 30ή Ιουνίου 1989, η Επιτροπή, με την απόφασή της της 30ής Αυγούστου 1989 τη σχετική με προκαταβολή για τον συνυπολογισμό δαπανών χρηματοδοτούμενων από το Τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ, αφαίρεσε ποσό 47 164 600 000 ιταλικών λιρών (LIT) από τις δαπάνες στις οποίες η Ιταλική Δημοκρατία είχε δηλώσει ότι υποβλήθηκε κατά τον μήνα Ιούλιο 1989.

Με ενημερωτικό σημείωμα της 12ης Οκτωβρίου 1989, η Επιτροπή αιτιολόγησε την απόφασή της αυτήν διατυπώνοντας τρία επιχειρήματα:

— στην ανακοίνωσή της που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 1983, C 318, σ. 3), είχε δηλώσει ότι επιφυλάσσει το δικαίωμά της να αρνηθεί τη χορήγηση μηνιαίων προκαταβολών του ΕΓΤΠΕ εάν πρόκειται για δαπάνες οι οποίες προκλήθηκαν από παράνομες ενέργειες των κρατών μελών που επηρεάζουν άμεσα τα κοινοτικά μέτρα·

— κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων, επιβαρύνεται μόνον με δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση στον γεωργικό τομέα·

— κατά το άρθρο 6 της αποφάσεως 88/377, η Επιτροπή έχει δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τα διαχειριστικά μέσα που διαθέτει όταν υπάρχει κίνδυνος οι δαπάνες να υπερβούν τα προβλεφθέντα όρια.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

1. Η προσφυγή που άσκησε η Ιταλική Δημοκρατία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Νοεμβρίου 1989.

2. Το Δικαστήριο κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

3. Η *Ιταλική Δημοκρατία,* προσφεύγουσα, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει ως παράνομη και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση καθόσον με αυτήν περικόπτεται κατά 47 164 600 000 LIT το ποσό των μηνιαίων προκαταβολών έναντι αναλήψεως από το ΕΓΤΠΕ των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε η Ιταλία κατά το μήνα Ιούλιο 1989·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

4. Η *Επιτροπή,* καθής, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων

1. Η *Ιταλική Δημοκρατία* τονίζει, πρώτον, ότι δεν πρόκειται στην παρούσα υπόθεση να εξεταστεί αν η Ιταλία παρέλειψε να εισπράξει τη γαλακτοκομική εισφορά, αλλά μόνο αν η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να περικόπτει τις μηνιαίες προκαταβολές που καταβάλλονται στα κράτη. Τα προηγούμενα μειώσεως μηνιαίων προκαταβολών που επικαλέστηκε η Επιτροπή δεν έχουν σχέση με την παρούσα υπόθεση, δεδομένου ότι δεν πρόκειται για πάγια διοικητική πρακτική, πολύ δε περισσότερο για δεσμευτική πρακτική.

Η Ιταλική Δημοκρατία εξετάζει τους μηχανισμούς χρηματοδοτήσεως του ΕΓΤΠΕ που θέσπισε ο κανονισμός 729/70, ο οποίος προβλέπει ιδίως, εκτός από την ετήσια εκκαθάριση των λογαριασμών που γίνεται σύμφωνα με τον κανονισμό 1723/72, σύστημα εκ των προτέρων χρηματοδοτήσεως που ρυθμίζεται με τους κανονισμούς 3183/87 και 2776/88.

Όπως ιδίως συνάγεται από την ανάλυση των εν λόγω κανονισμών, κατά τη διάρκεια του έτους η Επιτροπή καταβάλλει στα κράτη μέλη μηνιαίες προκαταβολές, βάσει απλών κοινοποιήσεων των σχετικών δαπανών από τα κράτη, χωρίς να έχει τη δυνατότητα να εξετάσει αν οι δηλούμενες δαπάνες είναι σύμφωνες με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση· η μόνη εξουσία που έχει είναι να καθυστερεί τη χορήγηση της προκαταβολής για καθαρώς τυπικούς λόγους.

Αποδοχή των απόψεων της Επιτροπής θα σήμαινε είτε ότι ανάγεται σε μονομερή κριτή της υπάρξεως παραλείψεων εκ μέρους των κρατών μελών, χωρίς τα κράτη να έχουν το δικαίωμα να αμυνθούν, είτε ότι θα δημιουργούνται μονίμως αμφισβητήσεις, εκτεινόμενες

στη διάρκεια πολλών ετών, με κίνδυνο αδικαιολόγητης αυξήσεως των δικαστικών διαφορών.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να ερμηνεύσει τον κανονισμό 729/70, όπως τροποποιήθηκε, και ιδίως τα άρθρα 1 έως 5 αυτού, τα οποία προβλέπουν ότι οι πραγματοποιούμενες δαπάνες πρέπει να έχουν γίνει σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, υπό την έννοια ότι της παρέχουν την εξουσία να εξετάζει την εν λόγω συμφωνία κατά τη μηνιαία χορήγηση των προκαταβολών. Πράγματι, όπως σαφώς προκύπτει από εξέταση των κανονισμών 729/70, 1723/70 και 2776/88, όσον αφορά τις μηνιαίες προκαταβολές, η εκ μέρους της Επιτροπής εξέταση της ανακοινώσεως των δαπανών που τις αποστέλλουν τα κράτη μέλη αποτελεί απλώς εξέταση της τυπικής αντιστοιχίας, ενώ η ετήσια εξέταση των συγκεντρωτικών λογαριασμών, η οποία γίνεται μεταγενέστερα, αποτελεί εξέταση της ουσίας, η οποία διέπεται από την αρχή ότι τα μέρη έχουν δικαίωμα να διατυπώνουν τις απόψεις τους.

Κατά την Ιταλική Δημοκρατία οι δικαιολογίες που προβάλλει η Επιτροπή στο προαναφερθέν ενημερωτικό σημείωμά της της 12ης Οκτωβρίου 1985 δεν είναι βάσιμες. Η ανακοίνωση του 1983, εκτός του ότι στερείται νομικής αξίας, αναφερόταν σε άλλο τομέα, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων. Η σχετική με τον καταλογισμό των δαπανών του ΕΓΤΠΕ νομολογία του Δικαστηρίου αφορά αποκλειστικώς την ετήσια εκκαθάριση λογαριασμών. Το σύστημα προειδοποιήσεως που θέσπισε η απόφαση 88/377 δεν έχει εφαρμογή, καθόσον δεν συντρέχουν οι απαιτούμενες σχετικώς προϋποθέσεις.

Το άρθρο 97 του δημοσιονομικού κανονισμού προέβλεπε απλώς, για τις δαπάνες που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 του κανονισμού 729/70, εξέταση των καταστάσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 2776/88.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να προβάλει βασίμως τον ισχυρισμό ότι η μη αναγνώριση του δικαιώματός της να περικόπτει τις προκαταβολές που καταβάλλονται στα κράτη τα οποία πραγματοποίησαν δαπάνες μη σύμφωνες με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση θα είχε ως έμεση συνέπεια την πρόκληση ζημιών σε άλλα κράτη μέλη. Πράγματι, το γεγονός ότι το σύμφωνο μιας δαπάνης με το κοινοτικό δίκαιο θα εξετάζεται μόνο κατά την ετήσια εκκαθάριση δεν μπορεί ασφαλώς να μεταβάλει τις μεταξύ κρατών ισορροπίες κατά την κατανομή των ποσών που απαιτούνται για την εφαρμογή της κοινής γεωργικής πολιτικής ούτε να παράσχει πλεονεκτήματα σε ένα κράτος εις βάρος ενός άλλου.

2. Η *Επιτροπή* τονίζει τη σημασία που έχει η διαφορά, καθόσον ζητείται να καθοριστεί αν η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να εξακριβώνει, κατά την πορεία της διαδικασίας χορηγήσεως προκαταβολών, αν οι σχετικές δαπάνες πραγματοποιήθηκαν εκ μέρους των κρατών μελών σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, ή αν η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να προβαίνει στον έλεγχο αυτό μόνο κατά το στάδιο εκκαθαρίσεως των λογαριασμών.

Επικαλείται, εξάλλου, προηγούμενες περιπτώσεις κατά τις οποίες προέβη σε μειώσεις στο πλαίσιο της χορηγήσεως μηνιαίων προκαταβολών.

Βάσει των κανονισμών 3183/87 και 2048/88 οι συμπληρωματικές πληρωμές μετατράπηκαν σε μηνιαίες πληρωμές κατά τη διάρκεια του έτους, οι οποίες δεν σχετίζονται πλέον με εκτιμώμενες μελλοντικές δαπάνες, αλλά με δαπάνες που έχουν όντως πραγματοποιηθεί. Προκειμένου να καθορισθούν οι δαπάνες αυτές, η κανονιστική ρύθμιση αναφέρεται στα άρθρα 1, παράγραφος 2, 2 και 3 του κανονισμού 729/70, κατά τα οποία μπορούν να χρηματοδοτηθούν εκείνες μόνο οι παροχές οι οποίες χορηγούνται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες. Η μετατροπή του συστήματος προκαταβολών σε σύστημα ετεροχρονισμένης

αναλήψεως, συνεπάγεται την εκ των υστέρων εξακρίβωση του συμφώνου των πραγματοποιηθεισών δαπανών με το κοινοτικό δίκαιο. Ο κανονισμός 2776/88 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει μόνο τυπικούς ελέγχους· πράγματι, η ρύθμιση αυτή πρέπει να εφαρμοστεί σε συμφωνία με το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α, αλλά, επίσης, και σε συμφωνία με τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού 729/70, δηλαδή σε συμφωνία με διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν χρηματοδότηση εκείνων μόνο των δαπανών που έχουν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.

Τα άρθρα 3, παράγραφος 5, και 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2776/88 επιτρέπουν τον ουσιαστικό έλεγχο των πραγματοποιουμένων δαπανών. Έναν τέτοιο έλεγχο επιβάλλει ρητώς ο προαναφερθείς δημοσιονομικός κανονισμός. Εξάλλου, το γεγονός ότι το άρθρο 5 του κανονισμού 729/70 εξαρτά την απόφαση της Επιτροπής τη σχετική με τη χορήγηση των προκαταβολών από τη διαβούλευση με την Επιτροπή του ΕΓΤΠΕ υπογραμμίζει ότι η διαδικασία δεν έχει ένα απλώς τυπικό χαρακτήρα. Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή ανέφερε στην ανακοίνωσή του 1983 ότι δεν θα λαμβάνει υπόψη της, κατά τη διαδικασία χορηγήσεως των προκαταβολών, τις δαπάνες που πραγματοποιούνται κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου.

Από το έτος 1988, η δυνατότητα εξετάσεως, κατά τη διαδικασία χορηγήσεως των προκαταβολών, του συμφώνου των δηλουμένων δαπανών με το κοινοτικό δίκαιο κατέστη υποχρεωτική στην περίπτωση υπάρξεως κινδύνου υπερβάσεως των διαθεσίμων πιστώσεων του προϋπολογισμού.

Το άρθρο 6 της αποφάσεως 88/377, για τη δημοσιονομική πειθαρχία, παρέχει ρητώς στην Επιτροπή διαχειριστικές εξουσίες για τη σταθεροποίηση των δαπανών, περιλαμβανομένης της μειώσεως των μηνιαίων προκαταβολών, στην περίπτωση κατά την οποία οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Δεν έχει σημασία εάν η διάταξη αυτή αποτελεί αυτοτελή νομική βάση για τη λήψη των μέτρων μειώσεως των προκαταβολών, δεδομένου ότι τη βάση αυτή την παρέχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, 3 και 4 του κανονισμού 729/70. Διαφορετική ερμηνεία δεν θα σήμαινε μόνο ότι το κράτος το οποίο πραγματοποίησε τις δαπάνες κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου θα διέφευγε τις συνέπειες μιας τέτοιας παραβάσεως, μέχρι της ετήσιας εκκαθαρίσεως των δαπανών, αλλ' ότι, επίσης, η Επιτροπή θα βρισκόταν στην ανάγκη να επιβάλλει αδικαιολογήτως επιβαρύνσεις σε κράτη μέλη μη εμπλεκόμενα, προβαίνουσα σε μείωση των προβλεπομένων σε άλλα κεφάλαια του προϋπολογισμού πιστώσεων ή προτείνοντας ενίσχυση των σταθεροποιητικών στοιχείων.

F. A. Schockweiler
εισηγητής δικαστής